

ПРАВИЛНО ПЪНИЕ

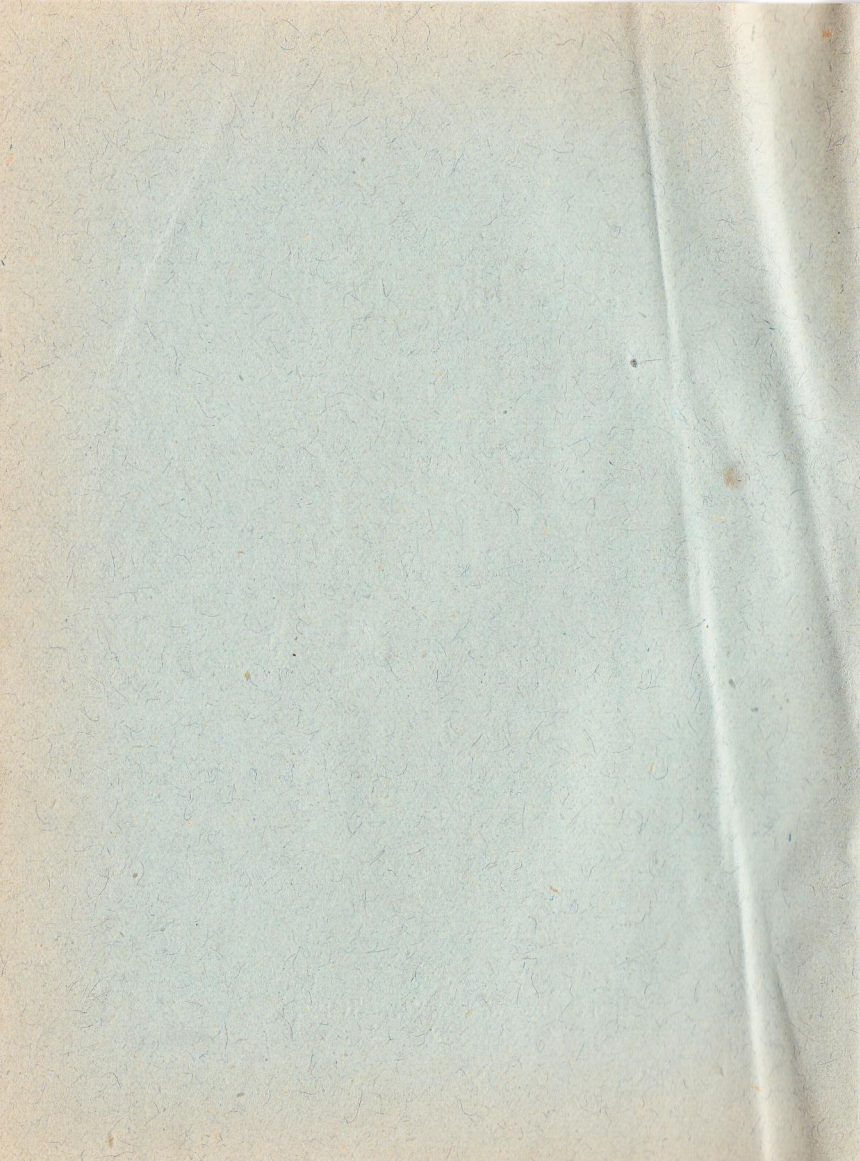
16-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)

ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 28.I. 1925 Г.—СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

ПРАВИЛНО ПЪНИЕ

16-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 28.I. 1925 Г.—СОФИЯ.

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

ПРАВИЛО ПЕШЕ

ПОДЪЕМЪ НА ГИРЯ ИЛИ НА ДРУГОЕ ТЯГЛО
НА ПОДЪЕМЪ
ПЕШЕ НА ГИРЯ ИЛИ НА ДРУГОЕ ТЯГЛО

1927

ПЕШЕ НА ГИРЯ ИЛИ НА ДРУГОЕ ТЯГЛО
НА ПОДЪЕМЪ

Правилно пѣние

„Любовъта ражда доброто“.
Доброто носи животъ, свѣт-
лина и свобода за нашитѣ души-

Размишление

Продуктува се пѣсенъта: „Малкиятъ изворъ“.

Често запитвате: не може ли безъ противорѣ-
чия въ живота? — Вие не можете да се избавите
отъ противорѣчията въ живота. Тѣ сж законъ въ
природата. Туй трѣбва да го знаете! Противорѣчия
сжществуватъ навсѣкжде.

На съврѣмения езикъ липсва много нѣщо. То-
зи езикъ, на който днесъ говоримъ, единъ день
даже и дѣцата нѣма да говорятъ. Днесъ той е ху-
бавъ, красивъ за насъ, но единъ день, когато съз-
нанието на хората се пробуди, въ него ще се об-
разуватъ нови форми. Сега ще говоримъ тъй, както
езикътъ изисква. Ако кажемъ, че сегашниятъ езикъ
не е хубавъ, хората ще се докачатъ, При сегашни-

тъ условия на живота, този езикъ е най-хубавъ, защото съответствува на нашия органъ; за сега другъ езикъ не можемъ да говоримъ. За примѣръ, защо въ английски, гръцки и славянски езици членътъ се поставя прѣдъ думата, а въ български езикъ членътъ се поставя на края на думитѣ? Причинитѣ за това могатъ да се обяснятъ филологически. Нѣкои ще кажатъ, че това е свойство на езика. Върху туй иматъ думата всичкитѣ филолози, езиковѣдци. Има закони, които регулиратъ езицитѣ. Онѣзи отъ васъ, които сж езиковѣдци, иматъ способността да разбиратъ законитѣ, по които се развиватъ езицитѣ. Кабалиститѣ сж най-добритѣ езиковѣдци. Тѣ дѣлятъ и запетаята. Мжно е да се създаде единъ картиненъ езикъ.

Пѣсенъта „Малкиятъ изворъ“ е дѣтинско упражнение. Христосъ казва: „Ако не станете като малкитѣ дѣца, нѣма да влѣзете въ Царството Божие“. Щомъ сте дѣца, ще пѣте дѣтински пѣсни. Коя пѣсенъ е по-хубава, „Малкиятъ изворъ“, или „Бой, бой искаме ний, да прогонимъ врага злий“. Идеята въ втората пѣсенъ е за свѣта. Нѣкои отъ васъ, които знаятъ пѣсенъта „Малкиятъ изворъ“, нека я изпѣятъ!

Вашето пѣние е обикновено. Като пѣете, иде-

ята трѣбва да изпжкне. Има извѣстни състояния, които правят хората официални помежду си. Напри-
мѣръ, нѣкой човѣкъ говори приятелски, но щомъ се качи на амвона, той става официаленъ. Не, говори си тъй, както говоришъ на себе си! Щомъ нака-
рашъ нѣкого да говори прѣдъ много хора, той ве-
че се промѣня. Хубавото пѣние е да пѣешъ и на другитѣ тъй, както пѣешъ и на себе си. Защо ще пѣешъ на себе си по единъ начинъ, а на другитѣ по другъ начинъ? Пѣешъ ли на другитѣ, както и на себе си, тонътъ не се губи. Това е естествено пѣние. Първата спѣнка за васъ е тамъ, дѣто не сте естествени.

Тази пѣсень, „Малкиятъ изворъ“ не е идейна. Идейни пѣсни на земята нѣма. Идейнитѣ пѣсни сж при ангелитѣ. Макаръ и да не сж идейни пѣсни, тѣ служатъ поне за вашето повдигане. Сега, не е достатъчно само да се произнесете, че една или друга пѣсень не е хубава, но този отъ васъ, който има поетически дарби, нека напише по-хубава. Който напише най-хубава пѣсень, ще я вземемъ за упраж-
нение. Ако нѣкой напише една пѣсень, но не се удобри, нека не се докачва. Ако азъ напиша една пѣсень, ще я пѣя за себе си. Дали другитѣ ще я пѣятъ, това ще бжде за мене безразлично. Ако

другитѣ подемаѣ пѣсенѣта, добрѣ; ако не я подемаѣ, тя си остава само за мене. Нѣкой пѣѣ може да научите дѣцѣта една малка пѣсенѣ, която дѣйствува върху тѣхъ възпитателно. Изпѣйте „Махарѣ бену-аба“!

Има единѣ просѣ основенѣ законѣ въ музикѣта който всички трѣбѣва да знаете. Този законѣ е слѣдѣниятѣ: въ музикѣта се образува единѣ крѣжгѣ, едно музикално течение, което никога не трѣбѣва да се прѣсича. Ето защо, когато пѣешѣ вниманието ти никога не трѣбѣва да се отвлича отѣ никакѣвъ прѣдмѣтъ. Този законѣ е сѣщѣ и при молитѣвата. Всички велики нѣща се даватѣ по този законѣ. Да се молишѣ добрѣ, значи да не допушѣашѣ нищо вѣншно въ крѣжга на молитѣвата. Това е добрата, музикалната молитѣва. Това е молитѣвата приета отѣ Бога. Когато се молишѣ за нищо друго не трѣбѣва да мислишѣ. И въ музикѣта е така. Нѣкой като пѣе, обрѣща се на разни страни. Не, това не е пѣние. Ако пѣешѣ, за себе си ще пѣешѣ. Като изпѣешѣ за себе си нѣкоя пѣсенѣ, ще почувствуѣвашѣ едно разположение на духѣа. Всички вие можете да пѣете много хубаво. но се влияете отѣ много нѣща. Нѣкой говорятѣ за свѣтската музика. Ако е за музика, азѣ разбирамѣ отѣ нея много добрѣ, повече и отѣ музикантитѣ. Съврѣменитѣ хора нека се занимаватѣ съ тази музика! Хубаво е това,

но има нѣщо, за което тѣ не сж готови още. Изисква се гърло, изисква се душа, изисква се сърце за тази музика. Ти можешъ да направишъ пѣнието професия, а животътъ — музика. Животътъ, самъ по себе си, е музика. Подразбирамъ добриятъ животъ. До като човѣкъ не пѣе, той не може да живѣе добръ. Ако нѣкой мисли, че може да живѣе добръ безъ пѣние, той се лъже. Всички хора, които не сж музикални, сж лоши хора. Най-жестоки сж хората, които не сж музикални. Статистиката показва, че между музикантитѣ нѣма прѣстѣпници нѣма убийци. Всички убийци нѣматъ музика. Тѣ не само че нѣматъ духовна музика, но нѣматъ и обикновена музика. Въ музиката има три степени на проявление: Проявление въ физическия свѣтъ, проявление въ духовния свѣтъ и проявление въ Божествения свѣтъ. Ако нѣкой пѣе отъ душа, вие ще го слушате съ удоволствие. Ако изкараме нѣкого да пѣе, не ще може да пѣе добръ, защото ще си каже: какво ли ще каже тази публика за мене? Какво ще каже? — Най първо ще ви разкритикуватъ, дали имате, или нѣмате изпълнение. Запѣе ли нѣкой човѣкъ, трѣбва да пѣе за себе си. Я нека нѣкой отъ васъ да има гласъ като на Аделина Пати, да вземе като нея три тона по-високо отъ цигулката, освѣнъ това да взема чисти правилни тонове,

да видимъ, дали нѣма да го слушатъ. Ще го слушатъ, разбира се. Нѣкой отъ васъ иматъ доста хубави гласове.

Ние започнахме лекциитѣ си съ музика, но гледамъ всички окултни упражнения постепенно се изглаждатъ, докато дойдатъ до обикновени упражнения, съ съвсемъ другъ характеръ отъ този на окултнитѣ. Нѣкой пѣтъ не ви се пѣе, но трѣбва да се заставите да пѣете. Ще си кажите: Ще пѣя! Чудни сте вие, защо трѣбва да си въздѣйствувате да не пѣете? Най-първо тази мисль не е ваша. Всѣка негативна мисль не е свойствена на човѣшкия духъ, тя е чужда мисль. Само положителнитѣ мисли сѣ Божествени. Слѣдователно, само Божественитѣ мисли сѣ мисли и на вашия духъ. Често вие казвате: азъ нѣма да направя това; азъ нѣма да ида при еди-кого си. Не, ще кажешъ: азъ ще направя това, ще ида при еди-кого си и т. н. Ще обржшате всички отрицателни мисли въ положителни. Запримѣрь въ нѣкой вестникъ пише, че кжщата на Стойчо Драгановъ изгорѣла. Ти ще прѣведешъ: Стойчо Драгановъ съборилъ старата си кжща и си направилъ много хубава кжща. Ето една прѣведена мисль. Послѣ, съобщаватъ, че нѣкой Славчевъ изгубилъ десетъ хиляди лева. Ще прѣведешъ: Славчевъ подарилъ 10,000 лева въ полза на

бѣднитѣ. Тѣ не сѣ изгубени пари. Ами този, който ги е намѣрилъ, какво прави? — Хвали Господа. Може би, ги е намѣрилъ нѣкой бѣденъ човѣкъ. Вие ще кажете въ себе си: откраднали паритѣ на този човѣкъ! И слѣдъ всичко това ужъ по Бога ходитѣ. Въ насъ обирање нѣма, никой не може да ни обере. Изгубишъ ли пари, ще си кажешъ: за Господа 'дадохъ тия пари. Страдате ли, ще знаете, че това е прѣчисване въ кжщата ви, единъ отличенъ ремонтъ, по всички правила. Положителни мисли ви трѣбватъ! Нѣкой казва: охтика ме хвана. надали ще мога да живѣя. Надали ще живѣешъ! Ти още не си започналъ да живѣешъ, какво говоришъ за живота си? Ти ще живѣешъ, щомъ спазвашъ Божиитѣ закони ще развивате тия мисли, за да се ползвате отъ тѣхъ. Слаби или силни, те ще ви уякчатъ.

Въ живота си вие имате да се борите съ разни недѣжи. Това не е лесна работа. Кажешъ ли си, че си изгубилъ 10,000 лева, ще знаешъ, че такава е била волята Божия. Ти си казвашъ: можеше да не бѣде тъй. Не, туй е волята Божия — нищо повече Господъ далъ Господъ взелъ. Ако земята е моя кой може да ме обере? Ако всичкото богатство което е въ земята е мое, кой може да го вземе? Онзи, който вземе моитѣ пари дѣ ще ги тури? — Пакъ въ

моята каса. Въ духовния свѣтъ обиране не може да има. „Ако живѣя въ едно малко кѣтче на земята, или въ нѣкоя колибка, всѣки може да ме обере. но когато цѣлата земя е моя, тогава ще бѣда сигуренъ, че всичко е наредено отъ Бога. Ще ми каже нѣкой: Еди-кой си дошълъ и те обралъ. Не, азъ знаа че той е мой почтенъ слуга, той прѣмества нѣщата отъ едно мѣсто на друго, не ме обира. Тѣй трѣбва да мислите. Туй е правилното мислене. Свѣтътъ отъ вънъ нека мисли отрицателно, но ние ще мислимъ по Божествено и така ще се уякчимъ.

Често като се молишъ, казвашъ: обрахаме! Господъ казва: не сж те обрали, никакво обиране нѣма. Послѣ нѣкой казва: обидиха ме. Въ свѣта има обида, но въ Божествения свѣтъ, въ който ние живѣемъ, не може да има обида.

Тѣй щото, тия двѣ състояния — състоянието на тѣлото и състоянието на душата, трѣбва да ги отличаваме, да се не смѣсватъ. Когато страдаме отъвънъ, да знаемъ, че това сж прѣходни състояния. Ще ви наведе единъ фактъ отъ самата природа. Когато дойде нѣкоя голѣма буря, тя разклаща, разтърсва растенията, които растатъ спокойно. Растенията изобщо сж много мързеливи. Тѣ не обичатъ да се движатъ. Като забиятъ веднѣжъ главата си долу въ зе-

мята растатъ само нагорѣ. Отъ този имъ мързелъ, въ тѣхъ става подпушване, и ако нѣмаше тия разклащания, дърветата биха изсъхнали. Невидимиятъ свѣтъ, обаче, като разклаща по този начинъ растенията, магнетическитѣ токове потичатъ, и въ тѣхъ става обновление. Че тази буря счупила едно малко клонче, нищо отъ това, Но дървото пише въ вѣстниците: прѣдставете си, каква голѣма пакостъ ми направи тази буря! Счупи ми едно клонче. Ами защо не пишешъ, какво благословение ти донесе? Слѣдователно, пакостъта, която ти е причинена, при ползата е микроскопическа. Благото е съществено. И Павелъ казва, че сегашните страдания не могатъ да се сравнятъ съ бъдещата слава. Единъ день страданията ни ще бждатъ такива малки, каквито сж клончетата, откъснати отъ дърветата, и всички ние ще кажемъ: Много хубаво стана, че дойдоха тия бури, та ни разклатиха, за да познаемъ Божиитѣ пътища.

Азъ се чудя нѣкой пжтъ на съврѣменнитѣ ученици и ученички, които, като дойдатъ въ училището, започватъ да четатъ моралъ на другитѣ. Казватъ имъ: не знаешъ ли, че трѣбва да се живѣе за Господа, че трѣбва да Го обичаме? Не се минава и единъ день, Господъ изпраща една буря на тази сестра, или на този братъ. Каква буря, напимѣръ?

Отиде тази сестра на гости при своя другарка художничка и тя вземе четката и започва да маже върху платното на своята другарка. Намаже я хубаво, т. е. оцапа я, тя излиза оцапана оттамъ и казва: прѣдставете си, знаете ли, какъ ме нацапа моята другарка? — Прѣдставлявамъ си, та що отъ това? Нали обичашъ Бога, прѣтърпи заради Него! „Та ме цапа, та ми говори“. Не виждамъ никакво оцапване. То е вѣтъръ — фуу — миналъ заминалъ, едно дуhalo. Нищо положително нѣма въ това цапане. То сж идеи въ васъ. Въ този случай какво трѣбва да кажешъ на тази сестра? Ще ѝ кажешъ: духай, сестро, духай, нека се клати животътъ въ мене, та кръвообращението да става правилно. Господъ те е пратилъ на врѣме. Като излѣзешъ оттамъ, поблагодари ѝ въ себе си. Нѣкой падналъ духомъ, казва: азъ съмъ изоставенъ отъ Господа, Той ме забравилъ. Не, това сж дѣтински работи. Вие може да мислите така, туй е хубаво. Азъ не искамъ вие да станете възрастни прѣждеврѣменно. Докато сте дѣца, по-добръ е съ тия спънки, които сега имате, отколкото да остарѣете прѣждеврѣменно и да нѣмате никакви спорове и караници помежду си. Тѣзи бури сж необходими за вашето растене. Защото само между умрѣлитъ хора нѣма караници, Между

живитъ хора и караници и ританици има, но и животъ има. Всичкитъ умрѣли хора сж все изправни хора, кой какъ погледне на тѣхъ, светии ги намира. Въ гробищата всѣки мълчи. но и животъ нѣма. Питамъ: защо ни е такъвъ животъ? Туй азъ не наричамъ благочестие. Споредъ мене, друго нѣщо трѣбва да се крие въ човѣшката душа.

Азъ искамъ всички вие да бъдете доблестни въ себе си. Ти ще мислишъ добръ, ще чувствуващъ добръ и ще дѣйствиуващъ добръ. „Ама не мога“. Не, можешъ. Ще мислишъ, че можешъ и само така ще постѣпвашъ. Само тогава ще можете и да пѣте. Нѣкой пѣтъ не си разположенъ, боли те гърло, кажешъ си: азъ не съмъ пѣвецъ. Хубаво, можешъ да станешъ пѣвецъ. Казвашъ; азъ не мога да свиря. — Ще се учишъ да свиришъ. Азъ не мога да пиша. — Ще се учишъ да пишешъ. „Ама не мога да чета“. — Ще се учишъ да четешъ. „Не мога да ходя. — Ще се учишъ да ходишъ. „Туй не мога, онуй не мога“. — Всичко, което не можешъ, трѣбва да го научишъ. Това е смисълътъ на живота. Всичко, което не можешъ, показва възможноститѣ, които се криятъ въ тебе. Невъзможнитѣ нѣща показватъ възможноститѣ, които могатъ да се проявятъ.

Често вие сами трѣбва да се подлагате на изпитания, за да видите, до каква степенъ на развитие сте стигнали. Колкото характерътъ става по-благороденъ, по-изграденъ, по-хубавъ, по-възвишенъ, толкозъ и гласътъ, и вибрациитѣ му иматъ съотвѣтствуващъ изразъ. Ние не можемъ да скриемъ живота си. Нито Божествениятъ животъ, нито човѣшкиятъ животъ може да се скрие. Запримѣръ, котката скрива нектитѣ си, много гладки крака има тя, дипломатка е, но опитай се само да я хванешъ за опашката, и току-изведнѣжъ си показва скрититѣ некти. Тя казва: не ми бутай нектитѣ! Та сега и ние сме достигнали до тамъ. Азъ не осждамъ котката, че има некти, тѣ ѝ сж потрѣбни, тя трѣбва да си добие храна, но казвамъ: външно тя изглежда мека, обаче не може да скрие нектитѣ си. Нектитѣ на котката сж на мѣсто, и крилата на птицитѣ сж на мѣсто — всичко въ природата е на своето мѣсто. Азъ ако бихъ критикувалъ природата, бихъ отговорилъ на нѣкои въпроси по слѣдния начинъ. Ако се запитамъ, защо птицитѣ иматъ крила, ще си отговоря: почееже тѣ сж страхливи, Богъ имъ даде крилца, да бдятъ наоколо си и лесно да избѣгватъ отъ неприятеля си. Тѣ сж изложени на голѣми опасности, което показва, че не сж употребявали крилата си на мѣсто. Оттукъ азъ извлѣ-

чамъ една поука: когато дойде злото, азъ стрѣбва да употребя крилата си. т. е. ума си. Виждате, че нѣ-
 коя котка хванала една мишка или една птичка —
 извадете поука отъ това, то е заради васъ. Вие съ-
 жалявате птичката, но същеврѣменно и вие имате
 единъ неджгъ, който може да се излѣкува съ кот-
 ката. Заради този неджгъ можете да попаднете въ
 нектитъ на котката. Казвате: горката птичка, горката
 мишка! Колко жестоко посѣжли котката съ нея! Кот-
 ката и птичката въ дадения случай сте вий. И кот-
 ката, и мишката, и птичката сж въ васъ, и вие се
 измжчвате. Когато се разгнѣвитъ, не сте ли една
 котка? Когато станете смирени и сте готови да от-
 стѣпите, не сте ли онази птичка, която се жертвува?
 Ето едното ви естество, ето и другото ви естество!
 Естеството на човѣка при сегашното му развитие се
 проявява въ тия двѣ страни — положителна и отри-
 цателна, но това още не е истинскиятъ човѣкъ, то-
 ва не е проявата на неговата душа.

И тъй ще пѣте хубаво! Много лесно е да се
 каже да пѣте хубаво, но само онзи може да пѣ
 хубаво който има вложена тази музикална основа въ
 душата си. Щомъ обичашъ нѣщо ще можешъ да
 пѣешъ. Вижъ българина, като му дойде кума на
 гости, какъ хубаво пѣятъ и двамата! Послѣ, вижте,

какъ хубаво пѣятъ момитѣ и момцитѣ на хорото! Все
 требва да има нѣщо, което да стимулира човѣка.
 Пѣкъ вие тукъ както сте, нѣмате обектъ. Казвате:
 защо ми трѣбва да пѣя, азъ се готвя за небето.
 Другъ нѣкой казва: азъ трѣбва да пѣя, но на кого
 ще пѣя азъ свършения човѣкъ? Трѣбва ли да из
 лѣза на сцената да пѣя? Азъ ще съзерцавамъ. Хуба
 во, много добръ но да допуснемъ, че всички ние
 започнемъ да съзерцаваме. Какво ще излѣзе отъ това?
 Не, има време за всичко. За всѣка дѣятелность
 въ свѣта има опредѣлено време. Времето за музика
 трѣбва да го отдѣлимъ за музика, то е опредѣлено
 време. Времето за мислене трѣбва да го отдѣлимъ
 за мислене. Времето за работа трѣбва да го
 отдѣлимъ за работа и т. н. Има опредѣлено
 време и за пѣние презъ деня и за всичко останало.
 Ама баща ти умрѣлъ. Пѣй на умрѣлия си баща! Ама
 майка ти умрѣла. Пѣй на умрѣлата си майка! Ако
 имъ пѣешъ, по добръ ще ѝ бжде въ онзи свѣтъ.
 Ама дѣтето ѝ заплакало. Пѣй му; Ако му пѣешъ, по
 скоро ще го утѣшишъ. Ако е време за мислене, ми
 сли, не размѣсвай нѣщата!

Всѣки отъ васъ трѣбва да разработва по единъ
 методъ за възпитанието си. Има методи общи за всин
 ца ви, но има и специални методи за всѣки едно.

Ученикътъ трѣбва да разработва специаленъ методъ за самовъзпитанието си. До като вие не можете да работите съ специаленъ методъ за вашето възпитание, вие не можете да бъдете възпитани. Съ общия методъ ние искаме да ви помогнемъ да дойдете до специалния методъ, да възпитате вашия умъ, 'вашето сърце и вашата воля. Щомъ научите този специаленъ методъ, ще можете да възпитате себе си. Тогава ще можете да предадете знанието, което имате и на други. На първо мѣсто всѣки отъ васъ трѣбва да има ясна прѣдстава за себе си. Прѣдставете си, че азъ напълня единъ джобуръ отъ 10'000 килограма вмѣстимостъ съ вода този джобуръ има грездей, отдѣго изтича водата. Азъ сравнявамъ джобура съ единъ човѣкъ. Ако сега извадя грездея, какво ще стане? — Водата ще започне да шурти. Вие казвате: силенъ е този човѣкъ. Въ какво седи силата му? Казвате: Много тече. Да, той тече докато има вода въ него. По едно врѣме водата започва да намалява и едва капе вече. Какво става съ този човѣкъ? — Свършва се силата му.. Значи, силата на този човѣкъ е въ водата на джобура. Но ако задъ този джобуръ седи цѣло море, тогава имате единъ пълень изворъ. Вие трѣбва да знаете, джобуръ ли сте или изворъ. Нѣкой казва: азъ зная много нѣща. — Разбира се, че зна-

ешъ, азъ виждамъ, колко знаешъ. И азъ колко зная, пакъ виждамъ

Ние трѣбва да имаме ясна прѣдстава за нѣщата и да знаемъ, че силата на човѣка е въ Божественото, въ него е притокътъ. Скъсате ли връзката съ Божественото, у васъ ще се явятъ всички слабости: нѣма да можете да мислите, ще падате духомъ, животътъ ви ще се обезмисли, вдѣхновението ви ще се изгуби и ще кажете: видѣло се е вече, нашето се свърши! Азъ пъкъ обичамъ живота, който има само едно начало, а всѣко начало подразбира единъ край. Всѣки край пъкъ подразбира едно ново начало. Животътъ е само начало. Въ туй седи неговиятъ смисълъ. Но всѣко начало подразбира и единъ край.

Вие ще кажете: много пѣти сме чели тия размишления. Добре тогава бихъ ви запиталъ да ми кажете вашия проектъ, какъ би могълъ да се оправи свѣтътъ споредъ васъ. Азъ се радвамъ, че имамъ ученици, които знаятъ всичко, но питамъ тия ученици, какъвъ е тѣхниятъ проектъ за оправяне на свѣта. Ще кажете: Господъ ще оправи свѣта. Не, мисълта ви не е права. Господъ нѣма какво да оправя свѣта. Намъ прѣдсоти да оправимъ своя свѣтъ. Господъ е свършилъ работата си. Ако ти, като си дошелъ на земята не искашъ да се оправишъ, твоитѣ братя и сест.

ри, майка и баща горѣ въ нѣбето, затварятъ кредита ти. Докато тѣ ти отпуцатъ кредитъ, какви ли не проекти имате. Казвате: азъ ще живея, както разбирамъ. Щомъ затворятъ крана. всички проекти се прекратяватъ. казвамъ сега: всички вие знаете да ядете точени баници, нали? Нѣкой казватъ: ние прѣстанахме да ядемъ точени баници. Не, не сте прѣстанали Други казватъ: ние ядемъ само баници съ сирене. Баница става съ зеле, и съ орѣхи, и съ бадеми, и съ много други нѣща. Азъ взимамъ думата „баница“ въ широкъ смисълъ. опитвали ли сте се вие сами да си направите баница? Не е достатъчно само да ядете на готово. Казвате: жената нека я направи. Ами ти не си ли жена? Я се опретни ти да наточишъ една баница! Хората мислятъ че само жената може да готви. Не е така. Ами вие какъ ще готвите вашитѣ мисли? Не. ще се занимавате съ всичко. Жената пъкъ казва: Азъ не се занимавамъ съ външни работи. Не, и съ външни работи ще се занимавашъ. Ще има промѣна въ работата ти. Казвате: ще има разпрѣдѣление на труда. Сега питамя женитѣ: ако не искатъ да вършатъ външнитѣ работи т. е. работитѣ на мъжа, защо сж излѣзли вънъ отъ него? Тогава влѣзте въ неговото тѣло! Значи, женитѣ искатъ права, а не искатъ да работятъ като мъжете. Каква е тази философия?

Мжжътъ казва: азъ не искамъ да работя като жената. Като не искашъ да работишъ като жената, защо си излѣзълъ внѣ отъ нея? Щомъ не искашъ да работишъ, влѣзъ въ жена си! Тя ще работи, пъкъ ти ще ѝ давашъ съвѣти. Като си излѣзълъ внѣ отъ нея, вече имате взаимни отношения. Тази е идеята. Жената като влѣзи въ мжжа той ще се грижи заради нея. Той ще принася, той ще готви съ нищо нѣма да я закачи. Ако има страдания мжжътъ да му мисли. Като пъкъ мжжътъ се скрие, жената да му мисли!

Сега, както сте излѣзли навнѣ, всѣки има специално тѣло, а претендира за женски или за мжжки права. Не законитѣ за тия нѣща сж други

И тъй, който не иска да си плати дълговетѣ трѣбва да умре. Ако искашъ да живѣешъ, ще плащашъ дълговетѣ си. Онѣзи, които иматъ да взематъ, казватъ за онѣзи, които имъ дължатъ: Господъ да ги поживи! Щомъ искашъ твоитѣ длъжности да ти се изплатятъ, ще те сполети нѣкое зло. Какви ли клѣтви нѣма да ти прашатъ! Нѣкои хора ги постигатъ тия клѣтви. Вие ще бъдете послѣдователни: когато дължите нѣкому, ще си изплатите дълговете, а когато на васъ дължатъ, ще забравите, че ви дължатъ.

Азъ съмъ ви говорилъ и другъ пътъ, че въ свѣта трѣбва да се образува една силна вълна. Ще кажете: какво зависи отъ мене? Какво мога азъ да направя? Една ваша мисль може да направи много нѣщо. Ако вие имате една свѣтла идея, една свѣтла мисль или едно прѣдложение, и проектирате тази ваша мисль въ пространството, напримѣръ нѣкъдѣ въ Япония, Китай, Америка или въ България, може би най-малко 10-15 души ще схванатъ тази мисль, ще я подемаатъ и ще я разпространятъ, ще напишатъ нѣщо. Ще кажете: защо да не мога азъ да напиша нѣщо, а трѣбва други да пишатъ. Това не е важно. Нека други напишатъ нѣщо, може би въ това врѣме иматъ повече сили. Радвайте, се че други сж приели вашата мисль! Сега ние трѣбва да проектираме нашата мисль, да ѝ дадемъ единъ силенъ тласкъ, че да разтърси този свѣтъ. Тя може да го растърси. Ние ще чакаме това време. Свѣтътъ ще се оправи. Мисльта ни трѣбва да раздруса цѣлия въздухъ.

Та като спятъ хората, трѣбва да възприематъ всичкитѣ наши мисли. Азъ вложа въ ума си една свѣтла мисль, а нѣкой богатъ човѣкъ я възприеме и казва: дойде ми една свѣтла мисль, светва ми нѣщо, азъ отсега нататкъ искамъ да работя за

бѣднитѣ хора, искамъ да работя за Бога. Казватъ: този човѣкъ е полудѣлъ. Не е полудѣлъ, но този човѣкъ е схваналъ една чужда мисль. Такъвъ примѣръ имаме въ Америка съ Карнеги, който раздаде богатството си. Тази идея не излѣзе отъ него, но отъ единъ бѣденъ човѣкъ въ свѣта, когото никой не знае. Карнеги само възприе и реализира неговата мисль. Името на бѣдния никой не знае, и той се радва, че Божествената идея, съ която живѣеше, е реализирана. Тѣй щото не казвай: азъ съмъ простъ, азъ нищо не зная. Проектирай една свѣтла идея въ свѣта и я остави! Нека горѣ знаятъ, че е твоя, а тукъ, долу на земята нѣма нужда да знаятъ чия е тази идея.

Азъ желая вие да бждете знатни горѣ на небето, а не тукъ на земята. Тази култура, която имате сега, ще си замине. Еди-кой си написалъ името си съ златни букви на нѣкоя книга, но всички тия паметници ще изчезнатъ. Друго поколение ще дойде нѣма да знае за това. Питамъ ви: когато изчезнатъ всички хора отъ лицето на земята, кой ще знае за твоята знатность? Но ако твоята философия е написана въ невидимия свѣтъ, тя никога нѣма да изчезне. Слѣдователно, новата философия ще бжде обоснована на ония велики мисли, които никога не

се губятъ. Тия хора, които сж забравили Божественитѣ идеи, като се върнатъ на земята, пакъ ще започнатъ по новъ пжтъ да ги възприематъ. Божественото никога не се губи. Въ това седи великото. Тъй трѣбва и вие да мислите. Това е сжщественото въ живота ви. Вие трѣбва да излѣзете извънъ вашата индивидуалность, трѣбва да я разширите. Това се нарича работа за Бога. Нѣма да мислите за себе си, за вашитѣ дребни желания, за вашитѣ несгоди. Всички тия нѣща нека идватъ, но вие трѣбва да насочитѣ мислитѣ си къмъ великото, къмъ възвишеното въ свѣта.

Изпѣйте упражненията: „Малкиятъ изворъ“ и „Вечеръ-сутринъ“.

Въ българския езикъ липсватъ нѣкои слокове. Слѣдователно, музиката не може да се изрази въ нейната пълнота. Вземете, за примѣръ, думата: „Хаушбънн. . - зут“. Това показва начало и край на нѣщата. Но то не е алфа и омега. Самитѣ слокове показватъ работа, която е започната добръ и добръ може да се свърши. Въ български езикъ нема такава мощна дума, за да се възпроизведе този окултенъ тонъ.

Т. М.

„Любовта ражда Доброто“.

Доброто носи животъ, светлина и свобода за нашитѣ души.

